

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษากลุ่มอาการ และการจัดการกับกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน โดยมีวิธีการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ในการศึกษาระดับชาติ คือ ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ที่เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล ซึ่งการวินิจฉัยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน พิจารณาจากลักษณะเฉพาะของอาการเจ็บแน่นหน้าอก การเปลี่ยนแปลงของคลื่นไฟฟ้าหัวใจ และระดับของเอนไซม์ที่เกี่ยวข้องกับการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ

กลุ่มตัวอย่าง

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 เลือกโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ แบ่งเป็น 2 เขต คือ เขตภาคใต้ตอนล่าง 2 แห่ง และเขตภาคใต้ตอนบน 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลหาดใหญ่ โรงพยาบาลตรัง โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี มีผู้ป่วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ที่เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลศูนย์ทั้ง 4 แห่ง รวมกันจำนวน 1,198 ราย (สถิติผู้ป่วยจากเวชระเบียน โรงพยาบาลหาดใหญ่ โรงพยาบาลตรัง โรงพยาบาลรามาธิบดี และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ประจำปี 2547)

1.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการประมาณจากจำนวนประชากรที่กำหนดไว้ว่า ถ้าจำนวนประชากร 100-999 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ ร้อยละ 25 ของประชากร ประชากร 1,000-9,999 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ ร้อยละ 10 ของประชากร และถ้าประชากรมาก

กว่า 10,000 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ ร้อยละ 1 ของประชากร (เพชรน้อย, 2539) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเท่ากับ 120 ราย

1.3 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ 120 ราย ผู้วิจัยสุ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงพยาบาลโดยคำนวนตามสัดส่วนของประชากร (proportion to size) (รุจิเรศ, 2543) (ตาราง 1) ดังนี้
จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม = จำนวนผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันที่ต้องการ

$$\frac{X \text{ จำนวนผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันแต่ละโรงพยาบาล}}{\text{จำนวนผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันทั้งหมด}}$$

ตาราง 1

กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ในแต่ละโรงพยาบาล ($N=120$)

โรงพยาบาลศูนย์เขตภาคใต้	จำนวนประชากร (ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้
โรงพยาบาลหาดใหญ่	335 ราย	34 ราย
โรงพยาบาลตรัง	206 ราย	20 ราย
โรงพยาบาลมหาชินครศรีธรรมราช	435 ราย	44 ราย
โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี	222 ราย	22 ราย

ในการศึกษาระนี้เก็บข้อมูลได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 125 ราย

2. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง (inclusion criteria) ดังนี้

3.1 อายุ 18 ปี ขึ้นไป ทั้งเพศหญิง และเพศชาย

3.2 เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ทั้งชนิด STEMI และ NSTEMI และรับรู้ว่าตนเองมีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ทั้งที่เป็นผู้ป่วยรายใหม่และเก่า

3.3 มีอาการที่เกิดขึ้นระหว่างเกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ตั้งแต่ 2 อาการขึ้นไป

3.4 สามารถสื่อสาร และเข้าใจภาษาไทยได้

3.5 เป็นผู้ป่วยที่อยู่ในระยะคงที่ (hemodynamic stability) สามารถตอบคำถามได้โดยไม่มีอาการเจ็บหน้าอก หายใจลำบาก หรืออาการอื่นๆ ที่แสดงถึงภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายซ้ำ ระหว่างให้สัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพปัจจุบัน รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ความพึงพอใจของรายได้ เคยทราบเกี่ยวกับอาการเมื่อเกิดภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันมาก่อนหรือไม่ และจากไคร

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษา เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย การวินิจฉัยภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ตำแหน่งการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ ลักษณะความรุนแรงของภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันเมื่อผู้ป่วยมาถึงโรงพยาบาล กลุ่มอาการของภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายครั้งนี้เกิดขึ้นเป็นครั้งที่เท่าไหร่ เวลาที่เริ่มเกิดกลุ่มอาการ และระยะเวลาตั้งแต่เกิดกลุ่มอาการจนมาถึงห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลที่ทำการศึกษา ประวัติการได้รับการทำหัดการเพื่อยืดยาวหรือผ่าตัดทำทางเบี้ยงหลอดเลือดแดง โโคโรนาไวรัส โรคประจำตัวและระยะเวลาที่เป็นประวัติสูบบุหรี่ และประวัติบุคคลในครอบครัวเป็นโรคหัวใจ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาการ/กลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ประกอบด้วย

2.1 คำถามเกี่ยวกับชนิดของอาการที่เกิดขึ้นร่วมกันในกลุ่มอาการ จำนวน 35 ข้อ รวมถึงอาการที่กลุ่มตัวอย่างมีการระบุนอกเหนือจากที่ปรากฏในแบบสอบถาม การจัดเรียงอันดับอาการเด่นจากเด่นมากที่สุดไปเด่นน้อยที่สุด 3 อันดับแรก การอธิบายเกี่ยวกับอาการที่เด่นที่สุดตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง และอาการแรกที่เกิดขึ้น โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตามการรับรู้ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือความรู้สึกไม่สุขสบาย

2.2 ความถี่ของการเกิดอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า โดยให้ระดับคะแนน ดังนี้

0 = ไม่มี หมายถึง ไม่ปรากฏอาการ

1 = นานๆ ครั้ง หมายถึง มีอาการเกิดขึ้นไม่ต่อเนื่อง ประมาณวันละ 1-2 ครั้ง หรือมากกว่านั้น มีบางช่วงอาการทุเลาหายไป และกำเริบขึ้นอีก แต่น้อยกว่าเป็นพักๆ

- 2 = เป็นพักๆ หมายถึง มีอาการเกิดขึ้นไม่ต่อเนื่อง มีบางช่วงอาการทุเลาหายไป และ กำเริบขึ้นอีก ประมาณ 1 ครั้ง ทุก 5-10 นาที, 1 ครั้ง ทุก 15-30 นาที หรือ 1 ครั้ง ทุก 1-2 ชั่วโมง แต่น้อยกว่าตลอดเวลา
 3 = ตลอดเวลา หมายถึง มีอาการเกิดขึ้นต่อเนื่องตลอดเวลา อาการอาจรุนแรงเท่าเดิม รุนแรงกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงลดลงได้เล็กน้อย

ในการแปลผลความถี่ของการเกิดอาการ ระหว่าง 0 – 3 คะแนน นำมาแบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้สพติคำนวนหาอันตรภัยชั้น (ชูครี, 2546)

คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด

จำนวนช่วง

กำหนดช่วงดังนี้

- 0.01 – 1.00 คะแนน หมายถึง ความถี่ของการเกิดอาการอยู่ในระดับน้อย
 1.01 – 2.00 คะแนน หมายถึง ความถี่ของการเกิดอาการอยู่ในระดับปานกลาง
 2.01 – 3.00 คะแนน หมายถึง ความถี่ของการเกิดอาการอยู่ในระดับมาก
 2.3 การประเมินความรุนแรงของอาการที่เกิดขึ้นของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 11 ระดับ (McGuire, 1998) คือ

0 คะแนน	หมายถึง	ไม่มีความรุนแรงเลย
1-3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความรุนแรงน้อย
4-6 คะแนน	หมายถึง	ระดับความรุนแรงปานกลาง
7-9 คะแนน	หมายถึง	ระดับความรุนแรงมาก
10 คะแนน	หมายถึง	ระดับความรุนแรงมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการและผลลัพธ์ของการจัดการกับกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร และพัฒนาจากผลการวิจัยของปฏิพ (2543) ในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีจัดการกับอาการของผู้ป่วยกลุ่มอาการโรคหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 4 ข้อใหญ่ ประกอบด้วย

- 1) การรอดูอาการ
- 2) พยาบาลอุดทัน
- 3) การปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากครอบครัวหรือบุคคลอื่น
- 4) การรักษาหรือบรรเทาอาการด้วยวิธีของตนเอง และสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการด้วยวิธีดังกล่าวว่ามีปัจจัยในการทำเพื่ออะไร และผลลัพธ์ของการจัดการเป็นอย่างไร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงของเนื้อหา (*content validity*)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา โดยขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการรักษาโรคหัวใจ	2 ท่าน
อาจารย์พยาบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจ	1 ท่าน
พยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วยโรคหัวใจ	2 ท่าน

หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นจึงนำไปหาความเที่ยงของเครื่องมือต่อไป

การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (*reliability*)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เกี่ยวกับชนิดของอาการที่เกิดขึ้นร่วมกันในกลุ่มอาการ ความถี่ของการเกิดอาการ ความรุนแรงของอาการ และวิธีการจัดการกับกลุ่มอาการ ของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติเช่นเดียว กับกลุ่มตัวอย่าง ที่หอผู้ป่วยหนัก/หอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลหาดใหญ่ จำนวน 20 ราย และหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (*test-retest reliability*) มีขั้นตอน คือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปถามผู้ป่วย จำนวน 2 ครั้ง มีระยะเวลาห่างกันไม่เกิน 3 วัน แล้วนำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าความสอดคล้องของค่าคะแนนในการวัดซ้ำ (*percent of agreement*) (Altman, 1991 อ้างตาม จิรุตม์, 2541) ได้ค่าความสอดคล้องของค่าคะแนนในการวัดซ้ำ 0.88 เนื่องจากเป็นเครื่องมือใหม่ที่เพิ่งพัฒนาขึ้น ควรมีค่าความเที่ยง 0.70 ขึ้นไป (Burns & Grove, 1997) จึงถือว่ามีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บข้อมูล โดยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลหาดใหญ่ โรงพยาบาลตรัง โรงพยาบาลราษฎร์ยังดี รวมทั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ในการดำเนินการเก็บข้อมูล โดยชี้แจงรายละเอียดและขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายที่แพนกผู้ป่วยหนัก/ผู้ป่วยอายุรกรรม รวมทั้งการเข้าถึงแฟ้มประวัติของผู้ป่วย

1.2 เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยเข้าพบเข้าพบรหัวหน้าพยาบาลเพื่อแนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยจัดเตรียมผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพจำนวน 3 คน ทำการศึกษาระดับปริญญาตรี 1 คน และปริญญาโท 2 คน โดยผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยอย่างละเอียด การใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งเบิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามข้อสงสัยในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยฝึกผู้ช่วยวิจัยโดยให้ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ภายใต้การแนะนำและการคุ้มครองของผู้วิจัย จนแน่ใจว่าผู้ช่วยวิจัยมีความเข้าใจในการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตรงกับผู้วิจัย และสามารถเก็บข้อมูลได้ถูกต้อง หากผู้ช่วยวิจัยมีปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถสอบถาม/โทรศัพท์ติดต่อผู้วิจัยได้ รวมทั้งผู้วิจัยมีการติดตามผู้ช่วยวิจัยเป็นระยะ โดยสอบถามความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บข้อมูลและแก้ปัญหา พร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามคืนจากผู้ช่วยวิจัย ตรวจสอบข้อมูลที่ได้อ่านละเอียดอีกรอบ หากผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลแล้วพบว่ามีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะเดินทางไปชี้แจงให้ผู้ช่วยวิจัยเข้าใจด้วยตนเองอีกรอบ เพื่อปรับปรุงสำหรับการเก็บข้อมูลในครั้งต่อไป

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัย ขอความร่วมมือจากพยาบาลที่ปฏิบัติงาน ณ ผู้ป่วย ผู้ป่วยหนัก/ผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลหาดใหญ่ โรงพยาบาลตรัง โรงพยาบาลราษฎร์ยังดี และโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแจ้งคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้พยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกนั้น ๆ เป็นผู้ติดต่อกับผู้ป่วย เพื่อแนะนำผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัย

2.2 ผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัย แนะนำตัว พูดคุยสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วย พร้อมทั้งเชิญชวนให้เข้าร่วมการวิจัยโดยอธิบายให้เข้าใจถึงความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับ และขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ การจดบันทึกข้อมูลในระหว่างการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการจัดการกับกลุ่มอาการที่เกิดขึ้นของผู้ป่วยเอง

2.3 เมื่อผู้ป่วยยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัย สัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ และขออนุญาตจดบันทึกข้อมูลในระหว่างสัมภาษณ์ โดยใช้เวลาตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ประมาณ 30-50 นาที

2.4 หลังจากเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษาพยาบาลจากแฟ้มประวัติผู้ป่วย ในกรณีที่ไม่สามารถเข้าถึงแฟ้มประวัติของผู้ป่วยได้ทำการสอบถามพยาบาลที่เกี่ยวข้องหรือแพทย์เจ้าของไข้ผู้ป่วยแทน

2.5 ผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ และครบถ้วนของข้อมูล หากพบว่าข้อมูลไม่สมบูรณ์หรือไม่ครบถ้วน เก็บข้อมูลเพิ่มโดยนำแบบสอบถามดังกล่าวไปตรวจสอบกับแฟ้มประวัติของผู้ป่วย และ/หรือสัมภาษณ์ผู้ป่วยเพิ่มเติมอีกรอบ เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ป่วย

ในการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีการพิทักษ์สิทธิ์ผู้ป่วยก่อนเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยบอกให้ผู้ป่วยทราบถึงสิทธิ์ในการตอบรับหรือปฏิเสธในการให้ข้อมูลและเข้าร่วมการวิจัย ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ป่วยจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ผู้วิจัยและ/หรือผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้เข้าถึงข้อมูลได้เท่านั้น โดยจะมีการระบุข้อมูลโดยใช้รหัสตัวเลข เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ไม่ใช่เพื่อการตรวจสอบข้อมูล ไม่มีการระบุชื่อหรือที่อยู่ของผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้จะเสนอในภาพรวม การตัดสินใจในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการบริการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับแต่อย่างใด รวมทั้งมีสิทธิ์ที่จะยุติการให้ข้อมูลได้ตลอดเวลาในขณะเก็บข้อมูลโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติม และทบทวนตัดสินใจในการเข้าร่วมวิจัยตามความสมัครใจ หากผู้ป่วยยินยอมให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัย ให้ผู้ป่วยตอบตกลงด้วยวาจาหรือเซ็นชื่อ พร้อมทั้งขออนุญาตจากผู้ป่วยเพื่อคุ้มครองข้อมูลจากแฟ้มประวัติ

ระหว่างการสัมภาษณ์หากผู้ป่วยไม่สบายใจ ไม่พร้อมในการตอบ หรือมีอาการทางด้านร่างกาย เช่น เจ็บแน่นหน้าอก หรือมีอาการผิดปกติใดๆ ให้แจ้งผู้วิจัยทราบทันที รวมทั้งอาการผิดปกติต่างๆ ที่ผู้วิจัยสังเกตเห็น ผู้วิจัยได้เตรียมการช่วยเหลือ ดังนี้

- กรณีผู้ป่วยเกิดอาการผิดปกติทางด้านร่างกาย ผู้วิจัยจะยุติการเก็บข้อมูลและจัดให้ผู้ป่วยพักทันที พร้อมทั้งรายงานอาการผู้ป่วยให้พยาบาลเจ้าของไข้ทราบ เพื่อรายงานแพทย์ต่อไป
- กรณีผู้ป่วยเกิดปัญหาทางด้านจิตใจและอารมณ์ ผู้วิจัยมีแนวทางช่วยเหลือ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยจะยุติการเก็บข้อมูลและเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยระบุความรู้สึก สภาพปัญหา และความต้องการได้อย่างอิสระ โดยให้ความมั่นใจในการปกปิดเป็นความลับของข้อมูลเหล่านั้น ตลอดจนรับฟังอย่างตั้งใจ และแสดงความเห็นใจ

2.2 ให้กำลังใจ ปลอบใจ และแสดงความเข้าใจในความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2.3 ในกรณีผู้ป่วยมีสภาพวิกฤตทางด้านจิตใจและอารมณ์มากเกินความช่วยเหลือของผู้วิจัย/ผู้ช่วยผู้วิจัย ติดต่อประสานกับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกนั้น

ในการศึกษาระบบนี้ไม่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาการผิดปกติด้านร่างกาย หรือวิกฤตทางด้านจิตใจและอารมณ์แต่อย่างใด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการรักษา วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอาการ โดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างความถี่และความรุนแรงของอาการที่เกิดขึ้น ร่วมกันในแต่ละกลุ่มอาการ (10 อันดับแรก) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (spearman rank correlation)

3. วิธีการจัดการกับกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับกลุ่มอาการในการอธิบายอาการเด่นที่สุดตามการรับรู้ของผู้ป่วย และเหตุผลของการเลือกวิธีการจัดการกับกลุ่มอาการของผู้ป่วยที่มีภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน และผลลัพธ์เป็นอย่างไร โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาอย่างง่าย นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และจัดกลุ่ม